

Moștenirea

Piesă de teatru

Actul I

(scena 1)

Pe un drum de țară prăfuit Jon și Ama pășesc cu atenție .După 10 ani Jon vine să- și viziteze părinții în comuna Ciorogârla într-un sat din Bărăgan.O aduce cu el pe Ama ,o "divă"de oraș plină de mofturi căreia nu-i plăcea nimic niciodată,dar de care el s-a înamorat.

E frumușică,slăbuță și se mândrește cu talia ei de viespe ,se îmbracă provocator, sumar, cu tocuri înalte ,manechiură impecabilă și machiaj strident.E superficială și are o atitudine de nebăgare în seamă a "muritorilor de rând ".De când sunt împreună, Jon a devenit și el la fel de insensibil și încrezut ca și draga lui .

Astăzi se găsesc aici deoarece părinții lui Jon i-au promis o moștenire, pe care spuneau ei, că nu o va primi decât dacă vine să îi viziteze.

Constrans de situație Jon se hotărăște să-i viziteze și pentru a impresiona au venit cu trenul de la București,deși "diva"avea o teamă impusă pe care o numea "trenofobie".

Ama: -Iubitule, mergem mult de la gară până la părinții tăi ?

Jon: -Sunt câțiva kilometri!

Ama: -Atunci să luăm un taxi, iubitule!

Jon: *(izbucnind în râs)* -Poate o căruță trasă de un măgar ...aici taxi-uri nu sunt!

Cu greu, cu un toc rupt, acoperiți de praf , iritați de mersul pe jos de la gară până acasă , "vopsita "(cum zicea bunica mea),și Jon ajung în fața porții.

Ama: -Pufulete,în viața mea nu am crezut că o să merg cu trenul...am făcut acest sacrificiu pentru tine !

Jon: -Pentru noi, nu doar pentru mine ..

Ama(*oftand*): -Dacă m-ar vedea mama ce rău am ajuns...

Jon: -Punem mâna pe bani și plecăm.

Ama: -Abia aștept să plec din locul ăsta și să ajung înapoi acasă.

(scena 2)

Se schimbă decorul , apare o casă bătrânească de țară ,o gospodărie îngrijită, în mijlocul bătăturii doi bătrânei: badea Vasile și tanti Floarea, părinții lui Jon .

Tanti Floarea: o femeie modestă cu mâini modeste, fața arsă de soare și principii de viață sănătoase, atentă și iubitoare.

Badea Vasile, un bărbat cu părul nins, privire pătrunzătoare, hâtru, fără școală dar mândru nevoie mare de feciorul său.

Floarea(*alergând veselă spre poartă*): -Vasile ne-au sosit copiii. Băiatul mamei ce dor mi-a fost de tine ! Mi-ai adus și nora acasă...

Jon: -Sărut'mâna mamă, dă-mi voie să-ți prezint pe aleasa inimii mele (și o strânge de talie pe Ama).

Floarea(*privește înmărmurită imaginea din fața ei, apoi ca o femeie puternică ce era , găsește soluția*): -Vai maică! cam slabuță, prăpădita....voi orășenii ăștia chiar nu aveți ce mânca ? uită-te la ea ...nu are pic de carne pe oase ,dacă nu ar fi pielea s-ar împrăștia. Vai și ce gălbejită e...vă dau mamă mâncare sănătoasă să vă pună pe picioare.

Ama: -Jon! te rog! despre ce vorbește ?

Floarea mai uimita): --Jon?????...cine e ăsta ???

Jon: -Eu sunt mamă! Așa mă numesc acum...așa îmi spune ea.

Floarea: -Ba să-ți spuie cum te cheamă! Tot satul te știe că ești Ionuț al lui badea Vasile.

Incomodat de situație, Jon îi sugerează mamei să-i poftască în casă . În tot acest timp badea Vasile stătea pe o buturugă în mijlocul curții și dădea din cap, semn de nemulțumire .

(scena 3)

O odaie modestă cu mobilă puțină , primită de zestre de tanti Floarea, cu un miros puternic de plante de câmp.

Floarea: -Aici maică este camera voastră, am păstrat-o pentru tine Ionuț.

Jon(*uitându-se în jur*): -Mulțumesc...dar nu trebuia!

Floarea:-Vă las maică să vă primeniți și apoi vă aștept la masă pentru ca avem multe să ne povestim.

Ama(*mirată*): -Dar unde e baia ??

Floarea: -Ce baie ? Avem apă curată în curte și un lighean.

Ama(*exasperată*): -Jon! te rog! asta e o glumă...nu?

Jon: -Nu este o glumă,te rog să fi rezonabilă, iubita mea !

Ama: -Dar e mai rău decât mi-ai spus!

Floarea(*dezamagita*): -Ionuț, tu ai spus că e rău acasă ?

Jon:-Mamă...te rog !

Tanti Floarea pleacă, privește în ochii bărbatului ei care sosise în casă și nu spun nici unul dintre ei nimic...gândeau la fel.

(scena 4)

O bucătărie modestă, o masă curată cu multe bucate aburinde, Ama și Jon apar în prim plan, Floarea și Vasile sunt deja așezați la masă.

Floarea: -Poftiți copii, mâncați pentru că veniți de departe și sunteți cam slăbuți dragii mării.

Jon: -Mulțumim mamă!

Ama(*privind cu dezgust spre masă*): -Dar toată mâncarea asta îngrașă, nimic de aici nu e sănătos.

Floarea: -Tot ce se află pe masa asta îți dă culoare în obraji!

Ama: -Pentru culoare în obraji folosesc un fard !

Floarea: -Vezi Vasile că băiatul nu o duce bine cu banii? Mănâncă fard și nu au bani nici de haine, săracuții...

Vasile(*care în tot acest timp a stat și a analizat în tăcere situația*): -Taci tu...de unde îți?

Floarea: -Păi uite, săraca fată, nu a avut bani să-și cumpere o fustă întregă, i-au dat ăia doar jumătate...crezi că luna cealaltă îi dau și partea cealaltă?

Ama: -Așa se poartă la noi ...e în trend la capitală, doamnă !

Vasile: -Las-o femeie, că se dă pe brazdă ea până o pleca!

Jon: -Da, mamă!

Floarea: -Dar luați de mâncăți...nu mai răbdați că la voi acasă....că mâine avem zi grea de muncă.

Jon: -Tată, știi...aș vrea mai bine să vorbim despre bani...munca poate să mai aștepte.

Vasile: -Ce bani???

Jon: -Moștenirea!

Vasile: -Aaaaaa.....moștenirea.....avem noi timp mâine...

Jon: -Dar tata, noi plecăm mâine ...de ce nu-mi spui acum câți bani trebuie să iau?

Vasile: -Mâine...mâine...

Ama: -Noi am venit cu trenul, am făcut sacrificii și voi nu se spuneți nimic?

Vasile(dezamăgit din ce în ce mai rău) -Deci nu ai venit să ne vezi, Ionuț, tată? Ai venit pentru bani?...mâine, poimâine închidem ochii și tu ești în lume plecat.

Jon: --Ba nu. (se simte rușinat)

Vasile: -Văd că de la un timp îți e rușine și cu numele tău , ce s-a întâmplat taică?

Supărat Vasile se ridică de la masă și pleacă, iar tanti Floarea își șterge cu colțul basmalei două lacrimi care îi curg pe obraji.

Floarea: -Mergeți maică la culcare...vorbim mai multe mâine, îți dau eu niște straie, fata mea și mergem la câmp!

Ama(fericită): -La plajă ?

Floarea: -Poți face și plajă ...toată ziua...

Și lumina se stinse în toată casa , iar membrii familiei au mers la culcare.

Actul II

(scena 1)

E încă noapte, tanti Floarea pregătește merindele pentru câmp, pune masa și merge să-și trezească copiii...are în mâna niște haine.

Floarea: -E vremea să vă treziți.

Jon: -Încă puțin...te rog!

Floarea: -Trebuie să ne grăbim că acuș' răsare soarele.

Ama(*dintr-o dată interesată*): -Prindem ultravioletele?

Floarea: -Nu știi dacă sunt "viloete", dar porumb e sigur;

Ama: -Aaaaaaaaaaaaa.....

Floarea: -Uite maică și niște straie mai bune, sunt de când eram eu tânără.

Ama: -Dar ale mele ce au ? Sunt de firmă doar!

Floarea: -Ce e aia? mă rog...am și niște șoșoni să te încălți!

Ama: -Jon, te rog!!!

Floarea: -Grăbiți-vă!

(scena 2)

Pe un drum de țară, Jon și Ama merg în spatele căruței în care se afla Floarea și Vasile. Ama era îmbrăcată în hainele de la Floarea și se smiorcăia.

Ama: -Jon...am ajuns țărancă!

Jon: -Taci dragă !Luăm banii și gata!

Ama: -Jon...nu mai pot să merg.

Jon: -Și ce vrei dragă să fac eu ? În căruță ți-a fost rușine să te urci cu "un singur cal putere".

Ama: -Măcar dacă am fi aflat ce moștenire primim...

Jon: -Aflăm noi astăzi.

Ajung cu greu la câmp și privesc lanurile de porumb care se întindeau cât priveai cu ochii.

Ama: -Dar credeam că o să ne distrăm aici!

Vasile: -Te poți distra cântându-ne ceva .

Ama(*schitează un zâmbet*): -Ca la karaoke??

Vasile: -Nu știi ce e aia ....dar așa ....asta sigur e o sapă și îți arăt imediat cum să o folosești.

După un timp în care Ama și Jon au încercat să muncească:

Ama: -Gata! mă dor mâinile, am transpirat, putem merge acasă ????

Floarea: -Abia am ajuns ...mai e până diseară.

Ama: -Dar eu până atunci nu mai rezist...(și se întinde oftând pe pământ)

După un timp în care ceilalți membrii au muncit , Ama a început să țipe ca din gură de șarpe.

Ama: -Ajutoooooorrr! cineva să mă salveze !Niște creaturi hidoase mă atacă!!

Jon: -Ce ai, draga mea???Acelea sunt niște insecte , se numesc furnici!

Ama: -Sunt peste tot și nu se opresc din a mă ciupii...

Floarea: -Așa e la câmp maică....multă muncă, trudă, furnici....pleacă de acolo tu!

Ama: -Și soarele ăsta mă arde...iubire, de ce nu mi-ai luat crema cu factor de protecție ???

Jon(incepu să se amuze de situație): -Lasă, iubirea mea, că nu te vei mai duce la solar, te bronzezi natural și în același timp te faci și utilă, dai cu sapa!

Ama: -Dar, Jon.....te roggggggg!!!!

Cu astfel de momente a trecut ziua ..unii au muncit mai mult , alții mai deloc , iar spre seară au plecat cu toții acasă. De data aceasta, Jon și Ama au urcat și ei în căruă...observam ca Jon era din ce în ce mai îngândurat.

(scena 3)

E noapte, strânși în jurul mesei rotunde , cei patru discută :

Vasile: -Cum vi s-a părut ziua de azi copii?

Jon: -A fost greu tată...am uitat cât de mult munciți voi la câmp.

Vasile: -Da....multă muncă și grea!

Floarea: -Așa au trecut anii noștri , zi după zi, an după an și te-am ajutat să ajungi om cu carte , Ionuț, mamă. Important a fost că ne-am avut unul pe celălalt și ne-am ajutat la bine și la greu.

Ama: -La noi la capitală viața e mai frumoasă!

Vasile: -Noi nu am cunoscut altă viață ...noi așa ne-am crescut feciorul, pe Ionuț.

Jon(*trezit parcă din vis își dă seama de ce se află acolo*): -Și vă mulțumesc pentru asta !

Ama(*în șoaptă*): -Ce faci? Întreabă odată de moștenire !

Jon(*cu capul lăsat în pământ*): -Lasă că vorbim noi doi!

Vasile(*privește cu satisfacție la nevastă*): -Vorbim, vorbim noi despre moștenire...noi vroiam întâi să ne vedem feciorul, moștenirea pe care i-o lăsăm este bunul simț ,frumoasa creștere și modestia.

Jon(*cu o față tristă*): -Imi cer iertare mamă și tată...acum îmi dau seama că am greșit atât de mult, aproape v-am uitat încercând să-mi croiesc o altă viață.

Ama: -Jon, te rog..ce spui???

Jon: -Spun că mă voi schimba și nu-mi va mai fi rușine cu ceea ce sunt!!!

Ama(*nedumerită*): -Dar moștenirea,banii noștri? Toate planurile pe care mi le-am făcut...

Floarea(*fericită*): -Banii nu există! Îi lăsăm moștenire mai mult de atât!

Ama(*urlând*): -Eu plec!ne-ați mințit! Am venit aici degeaba!

Și iese pe ușă luându-și lucrurile cu ea , Jon privește în urma ei neștiind ce să facă, să meargă dupa ea sau să rămână lângă părinții lui.

Floarea: -Du-te, fiule...du-te și explică-i!

Jon: -Dar mamă...

Floarea(*intrerupându-l*):- Am vrut să vă dăm o lecție și eu sunt mândră de tine că ai înțeles-o!

Jon: -Vă mulțumesc din suflet că ați fost mereu lângă mine și că m-ați îndrumat și mi-ați arăt întotdeauna calea cea bună....Vă iubesc !!!

Vasile(*își privește cum pleacă feciorul și murmură ceva în barbă*): - Rămas bun...

-SFÂRȘIT-